

POR. STEFAN KORBOŃSKI

Pseudonimy Nowak, Zieliński – urodzony w 1901. W 1918 jako ochotnik walczy w obronie Lwowa. W 1920 służy w 29. Pułku Strzelców Kaniowskich. W 1921 bierze udział w III powstaniu śląskim. Kończy studia prawnicze w Poznaniu. Jako oficer rezerwy walczy we wrześniu 1939. Ucieka z transportu w głąb Związku Sowieckiego. W Warszawie mianowany szefem Kierownictwa Walki Cywilnej. Z żoną Zofią przez tajną radiostację nadaje meldunki do Londynu. Bierze udział w Powstaniu Warszawskim. Po aresztowaniu Jana St. Jankowskiego przejmuje obowiązki Delegata Rządu. Składa urząd po konferencji w Jałcie. W 1947 jest posłem na Sejm. Zagrożony aresztowaniem, ucieka do Stanów Zjednoczonych. Tam przez wiele lat jest przewodniczącym Zgromadzenia Ujarmionych Narodów Europy (ACEN). Przewodniczy Polskiej Radzie Jedności w USA, należy do Polskiego Instytutu Naukowego. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Orderem Orła Białego, medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” (1980). Umiera w Waszyngtonie w 1989.

LT. STEFAN KORBOŃSKI

Codenames Nowak, Zieliński – born in 1901. In 1918 fights as a volunteer in the defence of Lwów. In 1920 serves in the 29. Kaniów Rifles Regiment. In 1921 takes part in the Third Silesian Uprising. Graduates from law school in Poznań. As reserve officer fights in September, 1939. Escapes from a transport into the Soviet Union. In Warsaw appointed chief of Directorate of Civil

Resistance. Helped by wife Zofia uses an underground radio station to send dispatches to London. Takes part in the Warsaw Rising. Upon the arrest of Jan Stanisław Jankowski takes over as government delegate but resigns after the Yalta Conference. In 1947 Member of Parliament. Threatened with arrest, flees to the United States, where for many years he chairs the Assembly of Captive European Nations (ACEN). Heads the Polish Council of Unity in the USA, member of the Polish Institute of Arts and Sciences of America. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari, the Order of the White Eagle and the medal of “Righteous among the Nations” (1980). Dies in 1989 in Washington.

PPLK MARIA WITTEK

Pseudonim Mira – urodzona w 1899, pierwsza kobieta-generał w Wojsku Polskim. Od 1917 w POW, od grudnia 1919 w WP. W 1921 przeniesiona do Ochotniczej Legii Kobiet, następnie kieruje Wydziałem Szkolenia w Komitecie Społecznym Przysposobienia Kobiet do Obrony Kraju. Od 1928 jest Komendantką Naczelną Przysposobienia Wojskowego Kobiet, od października 1939 – szefem Wojskowej Służby Kobiet w KG ZWZ-AK. Funkcję tę pełni również w czasie i po Powstaniu, do stycznia 1945. Po kapitulacji wychodzi z ludnością cywilną. Po Powstaniu awansowana do stopnia pułkownika. Od 1946 kieruje sekcją Przysposobienia Wojskowego Kobiet w Państwowym Urzędzie Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego. W 1948 obejmuje stanowisko szefa Wydziału Kobiecego Komendy Głównej Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”. W 1949 uwięziona, po kilku miesiącach wychodzi na wolność i podejmuje pracę w kiosku „Ruchu”. Odznaczona dwukrotnie Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości z Mieczami i Krzyżem Walecznych. W 1991 awansowana na generała brygady. Umiera w 1997 w Warszawie.

LT. COL. MARIA WITTEK

Codename Mira – born in 1899, the first woman – general in the Polish Armed Forces. Since 1917 in the Polish Military Organisation, in December 1919 joins the Armed Forces. In 1921 transferred to the Voluntary Legion of Women, subsequently heads the training department of a committee preparing women for national defence. Since 1928 commandant of the Female

Military Training Organisation, since October, 1939 – commander of Women's Auxiliary Service in the Union of Armed Struggle – Home Army Headquarters. Holds this post during and after the Warsaw Rising, until January, 1945. Following surrender of the Rising leaves Warsaw with civilians. Promoted to colonel after the Rising. Since 1946 in charge of the female military training program in the State Bureau of Physical Education and Military Training. In 1948 takes the post of commandant of the Women Department of the Headquarters of "Serving Poland" Organisation. Imprisoned in 1949, released after a couple of months, runs a newsstand. Decorated twice with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari, Cross of Independence with Swords and Cross of Valour. In 1991 promoted to brigadier general. Dies in 1997 in Warsaw.

MORDECHAJ ANIELEWICZ

Pseudonim Malachi (Aniołek) – urodzony w 1919, działacz lewicy syjonistycznej. W hebrajskiej szkole średniej wiąże się na krótko z młodzieżową organizacją radykalnego odłamu syjonistów-rewizjonistów Betar, po czym wstępuje do lewicowo-syjonistycznej organizacji Haszomer Hacair. We wrześniu 1939 aresztowany przez NKWD przy próbie przekroczenia granicy z Rumunią, zwolniony, przez Wilno wraca do Warszawy. W getcie włącza się w działalność konspiracyjną Haszomer Hacair. Zakłada i redaguje pismo podziemne „Neged Hazerem”. W 1942 współtworzy porozumienie lewicowych syjonistów i komunistów pod nazwą Blok Antyfaszystowski. W 1942 jest współzałożycielem Żydowskiej Organizacji Bojowej – ŻOB. Wkrótce zostaje jej komendantem głównym. Dowodzi powstaniem w Getcie Warszawskim w 1943. Osaczony przez SS w bunkrze przy ulicy Miłej ze sztabem ŻOB, popełnia samobójstwo 8 maja 1943.

MORDECHAJ ANIELEWICZ

Codename Malachi (Angel) – born in 1919, activist of the Zionist left. While attending a Hebrew secondary school briefly involved in a radical revisionist Zionist youth movement called Betar, later joins a left-wing Zionist organization Haszomer Hacair. In September, 1939 arrested by the NKVD Soviet Secret Police while attempting to cross the border

with Romania, released, returns to Warsaw via Vilnius. Joins underground organization Haszomer Hacair in the Warsaw ghetto. Founds and edits an underground paper “Neged Hazerem”. In 1942 helps consolidate left-wing Zionists and communists into an Anti-Nazi Block. One of the founders of the Jewish Combat Organisation formed in 1942 and soon its commander. Commander in chief of the 1943 Ghetto Uprising. Surrounded by SS forces in a bunker at Miła Street along with other commanders of the uprising commits suicide on 8 May, 1943.

AUGUST KARDYNAŁ HLOND

Prymas Polski, salezjanin – urodzony w 1881. Świecenia kapłańskie przyjmuje w 1905. Od 1922 sprawuje funkcję administratora apostolskiego Górnego Śląska, a od 1925 biskupa diecezji katowickiej. W 1926 zostaje arcybiskupem gnieźnieńskim i poznańskim oraz prymasem Polski. Tworzy Akcję Katolicką, Towarzystwo Chrystusowe dla Wychodźstwa.

W 1933 powołuje Prymasowską Radę Społeczną. 14 września 1939 przez Rumunię wyjeżdża do Rzymu, gdzie informuje papieża Piusa XII o sytuacji i prześladowaniach Kościoła w Polsce. Aresztowany przez Niemców we Francji w 1944. Po powrocie do kraju porządkuje stan Kościoła w Polsce. W 1946 zostaje mianowany arcybiskupem warszawskim z zachowaniem arcybiskupstwa gnieźnieńskiego. We wrześniu 1946 na Jasnej Górze przewodniczy uroczystościom oddania Polski Niepokalanemu Sercu Marii. W czerwcu 1947 powołuje Radę Prymasowską Odbudowy Kościołów Warszawy. Umiera w 1948 w Warszawie. W 1992 rozpoczyna się jego proces beatyfikacyjny w diecezji warszawskiej.

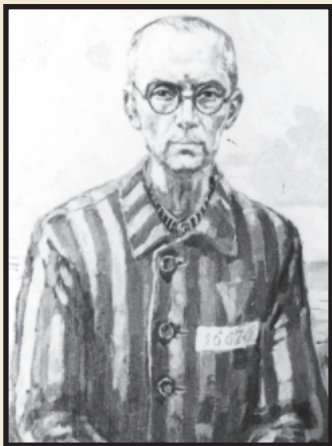
AUGUST CARDINAL HLOND

Primate of Poland, a Salesian – born in 1881. Ordained in 1905. Since 1922 holds the post of papal administrator of Upper Silesia, since 1925 bishop of the Diocese of Katowice. In 1926 appointed archbishop of Gniezno and Poznań and the Primate of Poland. Establishes Catholic Action and the Society of Christ Fathers for Poles Living Abroad. In 1933

appoints the Social Council. On 14 September, 1939 leaves for Rome via Romania. Informs Pope Pius XII about the situation and persecutions of the Church in Poland. Arrested by the Germans in France in 1944. Having returned to Poland re-organizes the church. In 1946 appointed archbishop of Warsaw retaining Gniezno archdiocese. In September, 1946 at the Jasna Góra Monastery leads the ceremony of entrusting Poland to the Immaculate Heart of Mary. In June, 1947 appoints the Primate's Council for Rebuilding Warsaw Churches. Dies in 1948 in Warsaw. His beatification process starts in 1992.

RAJMUND MARIA KOLBE (OJCIEC MAKSYMILIAN)

Urodzony w 1894, franciszkanin konwentualny. W 1918 przyjmuje święcenia kapłańskie. Studiuje w Rzymie. Doktor filozofii i teologii. W 1922 zakłada czasopismo „Rycerz Niepokalanej”; tworzy stowarzyszenie Milicji Niepokalanej. W 1927 zakłada klasztor w Niepokalanowie, a w 1929 – Małe Seminarium Duchowne. W latach 1930-1936 przebywa z misją w Japonii. Po powrocie wydaje „Mały Dziennik”. We wrześniu 1939 uwięziony przez Niemców, po uwolnieniu zakłada przytułek dla Polaków z poznańskiego i dla Żydów. Aresztowany ponownie w lutym 1941, przetrzymywany na Pawiaku, a następnie wywieziony do obozu koncentracyjnego Auschwitz. Tu ofiarowuje się dobrowolnie na śmierć w miejsce Franciszka Gajowniczka, ojca rodziny. Umiera 14 sierpnia 1941 w bunkrze głodowym. W 1971 papież Paweł VI ogłasza go błogosławionym; kanonizowany przez Jana Pawła II w 1982.

RAJMUND MARIA KOLBE (FATHER MAKSYMILIAN)

Born in 1894, a Franciscan friar. Ordained in 1918. Studies in Rome. Receives doctorate in philosophy and theology. In 1922 founds a magazine called “Knight of Mary Immaculate” and establishes an association of Mary Immaculate Militia. In 1927 founds a monastery in Niepokalanów and in 1929 a seminary. Between 1930 and 1936 on a mission in Japan. Upon return publishes his “Little Journal”. In September, 1939 imprisoned by the Germans, upon release starts a shelter for Poles from the Poznań province and for the Jews. Arrested again in February, 1941, held at Pawiak prison and then transported to the concentration camp in Oświęcim. There he volunteers to die for Franciszek Gajowniczek, father of a family. Dies on 14 August, 1941 in a hunger bunker. In 1971 beatified by Pope Paul VI and canonized by Pope John Paul II in 1982.

KSIĄŻĘ ADAM STEFAN KARDYNAŁ SAPIEHA

Urodzony w 1867. Świecenia kapłańskie przyjmuje w 1893. W 1896 zostaje rektorem seminarium duchownego we Lwowie, od 1906 pełni w Rzymie funkcję szambelana i doradcy papieża. Sakrę biskupią otrzymuje z rąk Piusa X w Kaplicy Sykstyńskiej w 1911. Jako biskup krakowski wspiera charytatywnie ludność Galicji podczas I wojny światowej. W 1925 zostaje arcybiskupem metropolitą krakowskim. W latach II wojny światowej staje się faktycznym przywódcą Kościoła w okupowanej Polsce. Godnie reprezentuje naród w rozmowach z władzami niemieckimi, informuje Stolicę Apostolską o polityce okupanta, wspiera walczące podziemie, pomaga w ukrywaniu Żydów i wspomaga działalność Rady Głównej Opiekuńczej. W czerwcu 1945 reaktywuje „Caritas” i staje na czele Komisji Charytatywnej Episkopatu Polski. W 1946, już jako kardynał, otrzymuje specjalne pełnomocnictwa papieskie, obejmujące archidiecezje krakowską i lwowską. Umiera w 1951 w Krakowie.

PRINCE ADAM STEFAN CARDINAL SAPIEHA

Born in 1867. Ordained in 1893. In 1896 becomes rector of seminary in Lwów. Since 1906 holds the post of papal chamberlain and secretary. In 1911 anointed bishop by Pope Pius X in the Sistine Chapel. As bishop of Cracow supports the people of Galicia during the First World War. In 1925 appointed archbishop of Cracow. During the Second

World War becomes the real leader of the Polish Church under German occupation. With dignity represents the Polish nation in talks with the German authorities, informs the Holy See about the policies of the occupant, supports the Polish underground, helps hiding Jews and supports activities of the Central Welfare Council. In June, 1945 re-establishes Caritas and heads the Charitable Committee of the Polish Episcopal Conference. In 1946, already as a cardinal, is given special powers by the Pope for the archdiocese of Cracow and Lwów. Dies in 1951.

PŁK JANUSZ BOHDAN BOKSZCZANIN

Pseudonim Sęk – urodzony w 1894, kawalerzysta, od 1919 w Wojsku Polskim. We wrześniu 1939 dowodzi pułkiem strzelców konnych. W konspiracji jest szefem Wydziału Broni Szybkich w Oddziale III (operacyjnym) KG ZWZ-AK, współautorem tzw. drugiego planu powstania powszechnego i planu „Burza”. W 1944 jest zastępcą Szefa Sztabu KG AK. Wybuch Powstania zaskakuje go pod Warszawą. Ranny w czasie próby powrotu do miasta, zostaje wywieziony na roboty przymusowe do Rzeszy. Ucieka w końcu września 1944 i wraca do kraju. Od października 1944 jest Szefem Sztabu KG AK, od kwietnia 1945 – zastępcą Delegata Sił Zbrojnych na Kraj. Opuszcza Polskę w październiku 1945. Po rocznym pobycie w Londynie przenosi się do Paryża. Do 1953 jest członkiem Delegatury WiN za granicą. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (1921). Umiera w 1973 w Paryżu.

COL. JANUSZ BOHDAN BOKSZCZANIN

Codename Sęk – born in 1894, cavalryman, in 1919 joins the Polish Armed Forces. In September, 1939 commands a cavalry rifle regiment. In the underground becomes department chief in Section III: Operations of the Headquarters of the Union of Armed Struggle - Home Army (KG ZWZ-AK); co-author of the so-called alternative plan for general uprising and the Tempest Operation. In 1944 becomes deputy Chief of Staff of the Home Army Headquarters. When the Rising breaks out in Warsaw he is outside of the city. Wounded during an attempt to return to the city, deported to forced labour in the Reich. Escapes towards the end of September 1944 and returns to Poland. Since October, 1944 serves as the Chief of Staff of the Home Army Headquarters, since April, 1945 – deputy Armed Forces Delegate at Home. Leaves Poland in October, 1945. Having spent a year in London, moves to Paris. Until 1953 member of the “Freedom and Independence” Delegation abroad. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari (1921). Dies in 1973 in Paris.

PPLK JAN WOJCIECH KIWERSKI

Pseudonim Oliwa – urodzony w 1910, saper. Udział w Kampanii Wrześniowej kończy 5 października pod Kockiem. W konspiracji od stycznia 1940, wchodzi w skład tzw. sztabu dywersji w KG ZWZ. Od kwietnia jest oficerem operacyjnym i zastępcą komendanta Związku Odwetu KG ZWZ, posługując się pseudonimami Kalinowski i Lipiński. Od 1942 jest też oficerem operacyjnym w Dowództwie Saperów oraz dowódcą Oddziałów Dyspozycyjnych „Kedywu”. Kieruje akcjami zbrojnymi AK, biorąc w nich też czynny udział. Jego dziełem jest słynna akcja pod Arsenalem, zakończona wyrwaniem Janka Bytnara „Rudego” z rąk Gestapo. W 1944 zostaje mianowany komendantem Okręgu AK Wołyń i jednocześnie dowódcą 27. Wołyńskiej DP AK. W ramach Akcji „Burza” stacza szereg bitew z Niemcami, wypiera ich z Turzysk i węzła kowelskiego. Ginie w walce 18 kwietnia 1944 w niewyjaśnionych do końca okolicznościach. Odznaczony Krzyżem Srebrnym (1943) i pośmiertnie Krzyżem Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

LT. COL. JAN WOJCIECH KIWERSKI

Codename Oliwa – born in 1910, combat engineer. His participation in the September Campaign of 1939 ends on 5 October near Kock. In the underground since January, 1940, becomes member of the so-called sabotage directorate in the Headquarters of the Union of Armed Struggle. Since April, 1940 serves as operational officer and deputy commandant of the Retaliation Union

of the Union of Armed Struggle Headquarters. Since 1942 also serves as operational officer in the Combat Engineers Command and commands the attached units of „Kedyw” Diversion Directorate. In charge of Home Army combat missions, also their active participant. The famous Operation Arsenal is his masterpiece, which ends with rescuing Janek Bytnar „Rudy” from Gestapo, the German Secret State Police. In 1944 appointed commander of the Volhynian Area of the Home Army and at the same time commander of the 27. Volhynian Infantry Division of the Home Army. During Operation Tempest fights many battles with the Germans, driving them from Turzyska and Kowel junction. Killed in battle on 18 April, 1944 in unexplained circumstances. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari (1943) and posthumously with the Golden Cross of the Order of Virtuti Militari.

PŁK ALEKSANDER KRZYŻANOWSKI

Pseudonim Wilk – urodzony w 1895. Od 1917 w I Korpusie Polskim na Wschodzie. Za udział w wojnie polsko-bolszewickiej odznaczony Krzyżem Walecznych. Uczestniczy w Kampanii Wrześniowej. W stopniu majora dowodzi dywizjonem artylerii. Od października 1939 w szeregach Służby Zwycięstwu Polski, a następnie w ZWZ-AK. Od maja 1941 do lipca 1944 pełni funkcję komendanta Okręgu Wileńskiego ZWZ-AK. Dowodzi Operacją „Ostra Brama”, wspólnie z oddziałami sowieckimi wyzwalać Wilno. W lipcu 1944 podstępnie aresztowany przez NKWD i wywieziony w głąb Związku Sowieckiego. Ucieka z obozu, zostaje ponownie uwięziony. Po uwolnieniu wraca do kraju, gdzie w lipcu 1948 aresztuje go Urząd Bezpieczeństwa. Po okrutnym śledztwie umiera 29 września 1951 w więzieniu mokotowskim. Odznaczony Krzyżem Walecznych (1919) i Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

COL. ALEKSANDER KRZYŻANOWSKI

Codename Wilk – born in 1895. Since 1917 in the Polish 1st Corps in the East. Decorated with the Cross of Valour for participation in the Polish-Soviet War. Takes part in the September Campaign of 1939. In the rank of major commands an artillery battalion. In October 1939 joins the Service for Poland's Victory and later the Union of Armed

Struggle – Home Army. From May 1941 to July 1944 serves as commander of the Vilnius Area of the Union of Armed Struggle – Home Army. In charge of the Operation Gate of Dawn, joining forces with the Soviet units to liberate Vilnius. In July 1944 treacherously arrested by the Soviet Secret Police NKVD and deported into the Soviet Union. Escapes from camp but jailed again. Upon release returns to Poland, where in July, 1948 is arrested by the Polish communist secret police. Following cruel interrogations, he dies on 29 September, 1951 in the Mokotów Prison. Decorated with the Cross of Valour (1919) and the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari.

PLK WŁADYSŁAW JAKUB FILIPKOWSKI

Pseudonim Janka – urodzony w 1892. Oficer służby stałej Wojska Polskiego. Bierze udział w Kampanii Wrześniowej. Ucieka z niewoli sowieckiej. Od 1940 do lipca 1943 Inspektor Komendy Głównej AK na Obszar Lwów. Od 1 sierpnia 1943 do 31 lipca 1944 jest komendantem Obszaru Lwów. W lipcu 1944 dowodzi Akcją „Burza” na swoim terenie. 27 lipca, przy wsparciu oddziałów sowieckich, wyzwala Lwów, podległe mu oddziały zadają nieprzyjacielowi poważne straty. Zaproszony do Żytomierza na rozmowy z gen. Michałem Rolą-Żymierskim, zostaje aresztowany w nocy z 2 na 3 sierpnia 1944 przez NKWD. Przebywa w więzieniach sowieckich do listopada 1947. Odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1950 w Pieńsku k. Zgorzelca.

COL. WŁADYSŁAW JAKUB FILIPKOWSKI

Codename Janka – born in 1892. Regular officer in the Polish Armed Forces. Takes part in the September Campaign of 1939. Taken prisoner by the Soviets, escapes. From 1940 to July 1943 Inspector of the Home Army Headquarters for Lwów Area. From 1 August, 1943 to 31 July, 1944 commander of the Lwów Area. In July, 1944 in charge of Operation Tempest within his area. On 27 July, supported by Soviet units, liberates Lwów. His units inflict serious losses on the enemy. Invited to Żytomierz for talks with General Michał Rola-Żymierski, arrested on the night of 2/3 August, 1944 by the NKVD Soviet Secret Police. In Soviet prisons until November 1947. Decorated twice with the Cross of Valour and the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1950 in Pieńsk near Zgorzelec.

PŁK KAZIMIERZ TUMIDAJSKI

Pseudonim Edward – urodzony w 1897. Od 1915 w Legionach Polskich, a następnie w Polskiej Organizacji Wojskowej. Bierze udział w wojnie polsko-bolszewickiej. We wrześniu 1939 w stopniu majora dowodzi batalionem 2. Pułku Strzelców Podhalańskich. W konspiracji działa od jesieni 1939, początkowo w Krakowie. Od 1942 jest szefem sztabu, a następnie komendantem Okręgu Lubelskiego AK. Kieruje Akcją „Burza” na Lubelszczyźnie, zadając nieprzyjacielowi poważne straty. Po wejściu Sowietów 29 lipca 1944 wydaje rozkaz o rozwiązywaniu oddziałów AK, by uniknąć ich wcielenia do armii gen. Berlinga. Aresztowany przez NKWD 4 sierpnia, zostaje wywieziony i uwięziony w Związku Sowieckim. Nie poddaje się, rozpoczyna głódówkę. Umiera w szpitalu w Skopinie pod Riazaniem 4 lipca 1947. Odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym i Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

COL. KAZIMIERZ TUMIDAJSKI

Codename Edward – born in 1897. From 1915 in the Polish Legions, then in the Polish Military Organisation. Fights in the Polish-Soviet War. In the September Campaign of 1939 in the rank of major commands the 2nd Podhale Rifles Regiment. In the underground since autumn 1939, originally in Cracow. Since 1942 chief of staff and later commandant of the Home Army Lublin Area. In charge of Operation Tempest in the Lublin Region, inflicting severe losses on the enemy. When the Soviets enter on 29 July, 1944 orders Home Army units to disband to avoid forced inclusion into General Berling's Army. Arrested by the NKVD Soviet Secret Police on 4 August, deported to and imprisoned in the Soviet Union. Does not give up, goes on hunger strike. Dies in a hospital in Skopin near Riazan on 4 July, 1947. Decorated four times with the Cross of Valour and the Silver and Golden Crosses of the Order of Virtuti Militari.

GEN. BRYG. ANTONI CHRUSCIEL

Pseudonim Monter – urodzony w 1895. Dyplomowany oficer piechoty Wojska Polskiego. W Kampanii Wrześniowej dowódca 82. Pułku Piechoty Strzelców Syberyjskich 30. DP. W konspiracji od czerwca 1940 – szef Wydziału III (taktyczno-wyszkoleniowego), następnie szef sztabu, a od maja 1941 – komendant Okręgu Warszawa ZWZ-AK. Od sierpnia 1942 – pułkownik, w Powstaniu Warszawskim dowodzi całością walczących sił, a od 20 września, w stopniu generała brygady – nowo utworzonym Warszawskim Korpusem AK. Po kapitulacji przebywa w obozach jenieckich Langwasser i Colditz, skąd uwalniają go Amerykanie. Na emigracji przebywa w Londynie, a następnie w Waszyngtonie, gdzie umiera w 1960. Odznaczony m.in. trzykrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym, Złotym i Kawalerskim Orderu Wojennego Virtuti Militari.

BRIG. GEN. ANTONI CHRUSCIEL

Codename Monter – born in 1895. Infantry certified officer of the Polish Armed Forces. In the September Campaign of 1939 commands the 82. Siberian Rifles Infantry Regiment of the 30. Infantry Division. In the underground since June, 1940 as chief of Section III: Operations and Training, later chief of staff. From May, 1941 commandant of the Warsaw Area of the Union of Armed Struggle - Home Army. In August, 1942 promoted to the rank of colonel. In the Warsaw Rising in command of the Polish forces and since 20 September in the rank of brigadier general commands the newly formed Warsaw Home Army Corps. Following surrender of the Rising imprisoned in POW camps in Langwasser and Colditz. Liberated by the Americans. Lives in exile in London and then in Washington, where he dies in 1960. Decorated three times with the Cross of Valour and the Silver Cross, Golden Cross and Knight's Cross of the Order of Virtuti Militari.

JAN STANISŁAW JANKOWSKI

Pseudonim Soból – urodzony w 1882, polityk chadecki. W 1906 współorganizuje Narodowy Związek Robotniczy. W 1915 służy w Legionach Polskich. Wchodzi w skład Centralnego Komitetu Narodowego w zajętej przez Niemców Warszawie. Od 1920 jest naczelnikiem w Głównym Urzędzie Ziemskim. Jest współzałożycielem Narodowej Partii Robotniczej, pełni funkcję ministra pracy i opieki społecznej, jest posłem na Sejm w latach 1928-1935. W 1937 wstępuje do Stronnictwa Pracy. W czasie okupacji działa w konspiracyjnych strukturach administracji cywilnej oraz w BIP. W 1943 obejmuje funkcję Delegata Rządu RP na Kraj, jest też wicepremierem rządu w Londynie. Podejmuje decyzję o wybuchu Powstania Warszawskiego w porozumieniu z Komendantem Głównym AK i jego sztabem. Po upadku Powstania kontynuuje działalność konspiracyjną. Podstępnie aresztowany przez NKWD w 1945, w „Procesie Szesnastu” zostaje skazany na 8 lat więzienia. Według Sowietów umiera w więzieniu w 1953. Odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

JAN STANISŁAW JANKOWSKI

Codename Soból – born in 1882, a Christian Democrat. In 1906 co-organises the National Workers' Union. In 1915 serves in the Polish Legions. Member of the Central National Committee in Warsaw occupied by the Germans. Since 1920 head of the Main Land Office. Co-founder of the National Workers' Party, minister of labour and social security, Member of Parliament between 1928 and 1935. In 1937 joins the Labour Party. During German occupation of Poland actively involved in underground civil administration and the Information and Propaganda Bureau. In 1943 takes the post of government delegate at Home. Also deputy prime minister in the Polish government-in-exile in London. Together with the Home Army Commander-in-Chief and his staff makes decision to start the Warsaw Rising. After the fall of the Rising continues in the underground. Treacherously arrested by the NKVD Soviet Secret Police in 1945, sentenced to 8 years in prison in the Trial of the Sixteen. According to the Soviets dies in prison in 1953. Decorated with the Silver Cross of the Order of Virtuti Militari.

ADAM BIEN

Pseudonim Walkowicz – urodzony w 1899. Polityk, prawnik, publicysta. Jako ochotnik bierze udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Od 1928 związany ze Związkiem Młodzieży Wiejskiej „Wici”, w latach 1929-1931 sprawuje funkcję prezesa Zarządu Głównego. Działalność konspiracyjną zaczyna od dywersji. Od 1943 jest pierwszym zastępcą Delegata Rządu Rzeczypospolitej na Kraj, od maja 1944 – członkiem Krajowej Rady Ministrów Rządu RP na Uchodźstwie. Wchodzi w skład władz cywilnych Powstania Warszawskiego. Po kapitulacji działa w podziemnej organizacji wojskowo-politycznej „Nie”. Aresztowany w 1945 przez NKWD, skazany w moskiewskim „Procesie Szesnastu”. Do kraju wraca w 1949. W 1987 jest sygnatariuszem dokumentu założycielskiego Niezależnego Ruchu Ludowego „Solidarność”. W 1994 zostaje odznaczony Orderem Orła Białego. Umiera w 1998 w Warszawie.

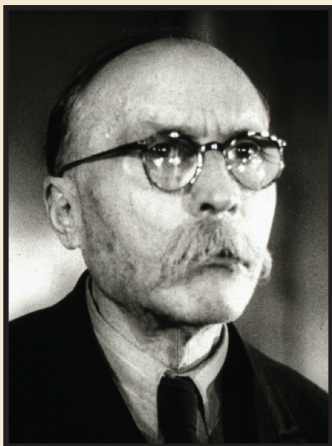

ADAM BIEN

Codenames Walkowicz – born in 1899; a politician, lawyer, columnist. Volunteer in the Polish-Soviet War. Since 1928 in the Village Youth Association „Wici”, between 1929 and 1931 its president. Underground activity starts in sabotage. Since 1943 holds the post of the first deputy government delegate at Home, since May 1944 member of the Council of Ministers at Home of the Polish government-in-exile. Member of the civil authorities of the Warsaw Rising. Following surrender of the Rising involved in an underground military-political organisation called “No”. Arrested in 1945 by the NKVD Soviet Secret Police, sentenced in Moscow in the Trial of the Sixteen. Returns to Poland in 1949. In 1987 one of the signatories of charter document of the Solidarity Independent Popular Movement. In 1994 decorated with the Order of the White Eagle. Dies in 1998 in Warsaw.

KAZIMIERZ PUŻAK

Pseudonim Bazyli – urodzony w 1883, polityk, w Polskiej Partii Socjalistycznej od 1904. W 1917 wchodzi w skład Tymczasowego Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS w Rosji. W 1918 wraca do Polski. W latach 1919-1935 jest posłem na Sejm. We wrześniu 1939 bierze udział w obronie Warszawy. Uczestniczy w powołaniu konspiracyjnej PPS – Wolność, Równość, Niepodległość (PPS-WRN) oraz podziemnej międzypartyjnej Głównej Rady Politycznej. Od 1940 jest w składzie Politycznego Komitetu Porozumiewawczego przy ZWZ. W 1944 zostaje przewodniczącym Rady Jedności Narodowej. W 1945 zostaje podstępnie aresztowany przez NKWD. W „Procesie Szesnastu”, skazany na półtora roku więzienia, zostaje wkrótce zwolniony i wraca do Polski. Ponownie aresztowany, w 1948 zostaje skazany na dziesięć lat w procesie przeciwko przywódcom PPS-WRN. Szykany, umiera w więzieniu w 1950.

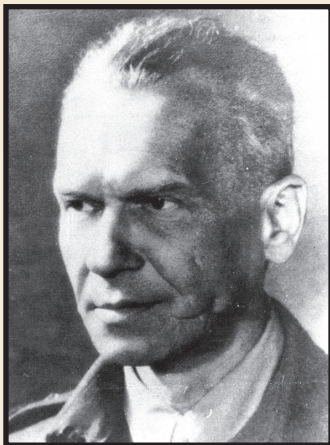

KAZIMIERZ PUŻAK

Codename Bazyli – born in 1883, politician. Joins the Polish Socialist Party (PPS) in 1904. In 1917 member of the Provisional Central Executive Committee of PPS in Russia. In 1918 returns to Poland. Between 1919 and 1935 Member of Parliament. In September of 1939 participates in the defence of Warsaw. Helps establish underground PPS – Freedom ‘Equality’ Independence and underground interparty Main Political Council. Since 1940 member of the Political Consultative Committee by the Union of Armed Struggle. In 1944 becomes president of the Council of National Unity. In 1945 treacherously arrested by the NKVD Soviet Secret Police. In the Trial of the Sixteen sentenced to year and a half of imprisonment. Soon released, returns to Poland. Arrested again, in 1948 sentenced to ten years imprisonment in a trial of the Freedom Equality Independence PPS leaders. Persecuted, dies in prison in 1950.

GEN. BRYG. TADEUSZ PEŁCZYNSKI

Pseudonim Grzegorz – urodzony w 1892. Karierę wojskową zaczyna w Legionach Polskich, od 1918 kontynuuje w Wojsku Polskim. W 1923 kończy Wyższą Szkołę Wojskową w Warszawie. W latach 1929-1932 jest szefem Oddziału II Sztabu Głównego. W Kampanii Wrześniowej walczy na tyłach Niemców, potem działa w konspiracji. W strukturach Armii Krajowej od września 1943 jest zastępcą Komendanta Głównego AK w stopniu generała brygady. Osobiście dowodzi akcjami oddziałów dywersji – „Kedywu”. Podczas Powstania jest Szefem Sztabu KG AK. Po kapitulacji przebywa w obozach jenieckich Langwasser i Colditz. W 1945, na emigracji w Londynie, jest szefem gabinetu Naczelnego Wodza, gen. Tadeusza Komorowskiego. Do 1947 przewodniczy Komisji Historycznej AK przy Sztabie Głównym w Londynie. Jest współzałożycielem Rady Studium Polski Podziemnej, a w latach 1956-1969 – jej przewodniczącym. Odznaczony trzykrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym i Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1985 w Londynie.

BRYG. GEN. TADEUSZ PEŁCZYNSKI

Codename Grzegorz – born in 1892. Starts his military career in the Polish Legions and in 1918 continues in the newly formed Polish Armed Forces. In 1923 graduates from the War College in Warsaw. Between 1929 and 1932 in charge of Section II of the General Staff. In the September Campaign of 1939 operates in the rears of the German army and later in the underground. In the Home Army since September, 1943 as deputy Commander-in-Chief in the rank of brigadier general. Personally in charge of sabotage operations carried out by Diversion Directorate units. During the Warsaw Rising serves as chief of staff of the Home Army headquarters. After the fall of the Rising held in POW camps Langwasser and Colditz. In 1945, while in exile in London, holds the post of the Chief of Staff of the Commander-in-Chief General Tadeusz Komorowski. Until 1947 chairs the Home Army History Commission at the General Staff in London. Co-founder of the Council of the Polish Underground Movement Study Trust and between 1956-1969 – its chair. Three times decorated with the Cross of Valour and the Silver and Golden Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1985 in London.

GEN. TADEUSZ KOMOROWSKI

Pseudonim Bór – urodzony w 1895. Zawodowy wojskowy, kawalerzysta. Dowodzi 12. Pułkiem Ułanów. Jest komendantem szkół kawalerii w Jaworowie i Grudziądzu. Uprawia wyczynowo jeździectwo, na Igrzyskach Olimpijskich w Berlinie w 1936 kierowana przezeń drużyna jeździecka zdobywa srebrny medal. Walczy w Kampanii Wrześniowej.

Od lipca 1941 jest zastępcą, a dwa lata później zostaje Dowódcą Armii Krajowej. Wraz z Delegatem Rządu na Kraj i sztabem AK podejmuje decyzję o wybuchu Powstania Warszawskiego. W czasie Powstania zostaje Naczelnym Wodzem Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Po kapitulacji decyduje się na pozostanie z Powstańcami i pójście do niewoli niemieckiej. Po wojnie udaje się na emigrację do Londynu. W latach 1945-1946 pełni obowiązki Naczelnego Wodza, a w okresie 1947-1949 – premiera Rządu Rzeczypospolitej na Uchodźstwie. Odznaczony trzykrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym, Złotym i Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1966 w angielskim Buckley.

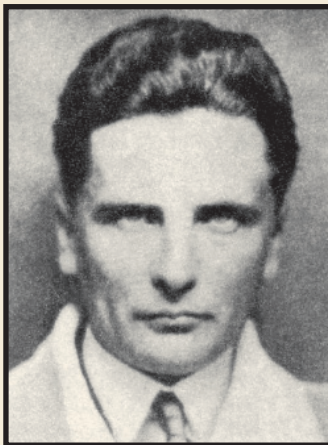
GEN. TADEUSZ KOMOROWSKI

Codename Bór – born in 1895, regular soldier, cavalryman. Commands the 12. Polish Cavalry Regiment. Commandant of cavalry schools in Jaworowo and Grudziądz. Professional horseback rider. The Polish riding team led by him wins silver at the 1936 Olympic Games in Berlin. Fights in the September Campaign of 1939. In July, 1941 becomes deputy

Commander of the Home Army and two years later its commander. Together with the government delegate at Home and Home Army staff decides to start the Warsaw Rising. During the Rising becomes Commander-in-Chief of the Polish Armed Forces in the West. Following surrender of the Rising decides to stay with insurgents and be taken prisoner by the Germans. After the war lives in exile in London. Between 1945 and 1946 serves as Commander-in-Chief and between 1947 and 1949 Prime Minister of Polish government-in-exile. Three times decorated with the Cross of Valour and the Silver, Golden and Commander's Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1966 in a British town of Buckley.

GEN. DYW. STEFAN PAWEŁ ROWECKI

Pseudonim Grot – urodzony w 1895, twórca i Komendant Główny Związku Walki Zbrojnej, pierwszy Dowódca AK. Od 1914 związany zawodowo z wojskiem – służy w Legionach Polskich i Wojsku Polskim. Uczestniczy w wojnie polsko-bolszewickiej. Jest m.in. dowódcą 55. Pułku Piechoty w Lesznie i brygady Korpusu Ochrony Pogranicza „Podole”. W 1939 organizuje Warszawską Brygadę Pancerno-Motorową, którą dowodzi w Kampanii Wrześniowej. W październiku 1939 zostaje zastępcą Komendanta Głównego i szefem sztabu Służby Zwycięstwu Polski, a następnie ZWZ. W 1940 zostaje Komendantem Głównym ZWZ i Komendantem Sił Zbrojnych w Kraju. Jest inicjatorem powołania stanowiska Delegata Rządu RP na Kraj. Pod koniec 1941 tworzy konspiracyjną organizację „Wachlarz”. W 1942 doprowadza do przekształcenia ZWZ w Armię Krajową. 30 czerwca 1943, zadenuncjowany przez konfidenta Gestapo, aresztowany i wywieziony do Berlina. Osadzony w Sachsenhausen, zostaje prawdopodobnie stracony po wybuchu Powstania Warszawskiego. Odznaczony dziewięciokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym i Złotym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

MAJ. GEN. STEFAN PAWEŁ ROWECKI

Codename Grot – born in 1895, founder and commander in chief of the Union of Armed Struggle, first commander of the Home Army. Since 1914 a regular soldier – serves in the Polish Legions and in the Polish Armed Forces. Takes part in the Polish-Soviet War. Commands the 55. Infantry Regiment in Leszno and Podole Brigade of the Border Protection Corps.

In 1939 forms the Warsaw Armoured Motorized Brigade, which he commands during the September Campaign. In October, 1939 becomes deputy commandant and chief of staff of the Service for Poland's Victory and later of the Union of Armed Struggle. In 1940 becomes Commander-in-Chief of the Union of Armed Struggle and is appointed Commander of the Armed Forces at Home. Initiator of establishing the post of government delegate at Home. Towards the end of 1941 establishes an underground organisation called „Wachlarz”. In 1942 leads the transformation of the Union of Armed Struggle into the Home Army. On 30 June, 1943 denounced by a Gestapo informer, arrested and deported to Berlin. Jailed in Sachsenhausen, likely executed after the outbreak of the Warsaw Rising. Nine times decorated with the Cross of Valour and the Silver and Golden Crosses of the Order of Virtuti Militari.

GEN. DYW. MICHAŁ KARASZEWICZ- TOKARZEWSKI

Pseudonim Torwid – urodzony w 1893, wolnomularz. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim, walczy o Lwów. Generał brygady od 1924. Jest kolejno dowódcą Okręgów Korpusu w Grodnie, we Lwowie i Toruniu. Podczas Kampanii Wrześniowej dowodzi Grupą Operacyjną Armii „Pomorze” w Bitwie nad Bzurą, broni stolicy. Inicjuje centrum dowodzenia walką podziemną. Od 27 września 1939 jest komendantem Służby Zwycięstwu Polski, a od listopada 1939 – komendantem Obszaru Lwowskiego ZWZ. W 1940 aresztowany przez NKWD, zwolniony w 1941 na mocy układu Sikorski-Majski. Od sierpnia 1941 dowodzi 6. Dywizją Piechoty w Armii Polskiej w Związku Sowieckim. Jest zastępcą dowódcy Armii, gen. Władysława Andersa. Po wojnie mieszka w Londynie, pracuje w fabryce. W sierpniu 1954 zostaje Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych na emigracji. W marcu 1964 awansowany na generała broni. W Londynie działa w kierownictwie kilku łóż masonskich. Odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym i Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera 1964 w Casablance.

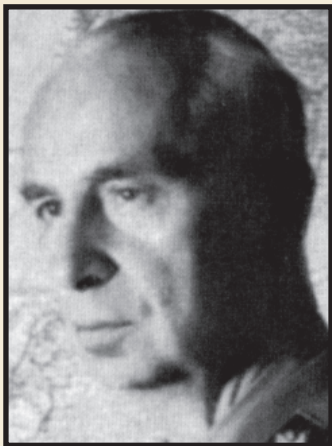

MAJ. GEN. MICHAŁ KARASZEWICZ- TOKARZEWSKI

Codename Torwid - born in 1893, freemason. Since November, 1918 in the reborn Polish Armed Forces, fights in the battle of Lwów. In 1924 promoted to brigadier general. Commands in turn: Districts Corps in Grodno, Lwów and Toruń. During the September Campaign of 1939 commands Operational Group of Army „Pomorze” in the battle of the Bzura; defends Warsaw. Forms the command center of underground struggle. Since 27 September, 1939 serves as commandant of the Service for Poland's Victory and in November 1939 becomes commander of the Lwów Area of the Union of Armed Struggle. Arrested in 1940 by the NKVD Soviet Secret Police, released in 1941 under the Sikorski – Majski Treaty. Since August, 1941 commands the 6. Infantry Division of the Polish Army in the Soviet Union. Deputy to Gen. Władysław Anders, Commander of the Army. After the war lives in London; works in a factory. In August, 1954 becomes General Inspector of the Armed Forces in exile. In March, 1964 promoted to lieutenant general. In London involved as executive officer in different Masonic lodges. Decorated four times with the Cross of Valour and the Silver and Commander's Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1964 in Casablanca.

GEN. BRONI KAZIMIERZ SOSNKOWSKI

Pseudonim Godziemba – urodzony w 1885. Członek Polskiej Partii Socjalistycznej, współtwórca Związku Walki Czynnej i Związku Strzeleckiego. W 1914 służy w Legionach Polskich. Wraz z Józefem Piłsudskim więziony w Gdańsku i Magdeburgu. W 1918 obejmuje dowództwo nad tworzącą się armią polską w okręgu warszawskim. Od 1919 jest wiceministrem spraw wojskowych. W reakcji na zamach majowy usiłuje popełnić samobójstwo. Odratowany, wraca do wojska. Awansuje na generała broni. Podczas Kampanii Wrześniowej dowodzi Frontem Południowym. Przedziera się na Zachód. W 1943 obejmuje stanowisko Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych. Przeciwnik ustępstw wobec Związku Sowieckiego, jest krytyczny wobec polityki Wielkiej Brytanii. W 1944, w wyniku nacisków brytyjskich, odwołany ze stanowiska Naczelnego Wodza oraz z funkcji następcy prezydenta. Od listopada 1944 mieszka w Kanadzie, gdzie staje się jednym z głównych autorytetów politycznych emigracji polskiej. Odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym, Złotym i Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w 1969 w Arundel w Kanadzie.

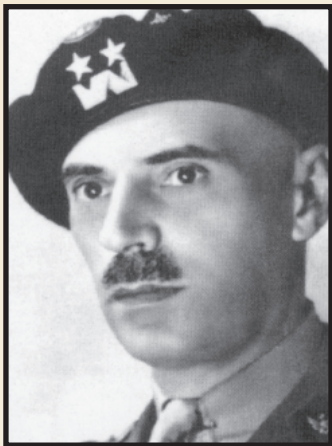

LT. GEN. KAZIMIERZ SOSNKOWSKI

Codename Godziemba – born in 1885. Member of Polish Socialist Party, co-founder of the Union of Active Struggle and Riflemen's Association. In 1914 serves in the Polish Legions. Together with Józef Piłsudski held prisoner in Gdańsk and Magdeburg. In 1918 takes command of the Polish Army being formed in the Warsaw district. Since 1919 deputy minister of military affairs. Attempts suicide in reaction to the coup d'état of May 1926 carried out by Józef Piłsudski. Saved, returns to the army. Promoted to the rank of lieutenant general. During the September Campaign of 1939 in charge of the Polish Southern Front. Fights his way to the West. In 1943 becomes Commander-in-Chief of the Polish Armed Forces. Opposes concessions to the Soviet Union, critical of British policy. In 1944 under pressure exerted by the British, dismissed from the post of Commander-in-Chief and president's successor. Since November, 1944 lives in Canada, where becomes one of the main political authorities of the Polish émigré community. Four times decorated with the Cross of Valour and the Silver, Golden and Commander's Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in 1969 in Arundel, Canada.

GEN. DYW. WŁADYSŁAW ANDERS

Urodzony w 1892, kawalerzysta. Od 1918 w Wojsku Polskim. Walczy w wojnie polsko-bolszewickiej. W 1923 kończy Wyższą Szkołę Wojenną w Paryżu. Od 1924 w stopniu pułkownika. W 1926 jest szefem dowództwa wojsk rządowych. Generał brygady od 1934, w Kampanii Wrześniowej dowodzi Nowogródzką Brygadą Kawalerii. Ciężko ranny dostaje się do sowieckiej niewoli, po podpisaniu układu polsko-sowieckiego w 1941 obejmuje dowództwo Armii Polskiej w Związku Sowieckim. W 1942 wyprowadza ją, z cywilami, do Iranu. W latach 1943-1946 dowodzi 2. Korpusem Polskim PSZ na Zachodzie, zdobywa Monte Cassino. Od października 1944 do maja 1945 pełni obowiązki Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Od 1946 w Londynie. Polacy oczekują go jako wyzwoliciela, komuniści pozbawiają obywatelstwa. W latach 1946-1954 jest tytularnie Naczelnym Wodzem PSZ na Zachodzie, od 1954 w stopniu generała broni. Odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz Krzyżami Srebrnym, Złotym, Kawalerskim i Komandorskim Orderu Wojennego Virtuti Militari. Umiera w Londynie w 1970, spoczywa na Monte Cassino.

MAJ. GEN. WŁADYSŁAW ANDERS

Born in 1892, cavalryman. Joins the Polish Armed Forces in 1918. Fights in the Polish-Soviet War. In 1923 graduates from the War College in Paris. Promoted to colonel in 1924. In 1926 becomes the chief of the government forces headquarters. Brigadier General from 1934; in the September Campaign of 1939 commands the Nowogródzka Cavalry Brigade. Severely wounded, taken prisoner by the Soviets. After the Polish-Soviet treaty is signed in 1941, becomes commander of the Polish Army in the Soviet Union. In 1942 leads his army, along with civilians, to Iran. Between 1943 and 1946 commands the II Corps of the Polish Armed Forces in the West, captures Monte Cassino. Since October, 1944 until May, 1945 acts as Commander-in-Chief of the Polish Armed Forces in the West. Since 1946 lives in London. Poles await him as liberator; communists deprive him of Polish citizenship. Between 1946 and 1954 titular Commander-in-Chief of the Polish Armed Forces in the West, in 1954 promoted to the rank of lieutenant general. Four times decorated with the Cross of Valour and the Silver, Golden, Knight's and Commander's Crosses of the Order of Virtuti Militari. Dies in London in 1970, buried at Monte Cassino.